

גילויי מוראל נמוך בצוות של אונית הגירוש Ocean Vigour

הוכן ע"י יהודה בן-צור

לפיגועים באוניות הגירוש הייתה השלכה על רצונם של הצוותים להמשיך ולשרת באוניות אלו. ב- 8 בינואר 1947 שלח אחד המלחים, G. Tyler, בשם צוות האוניה לקונסול הבריטי בפורט סעיד: "מחאה חריפה על השימוש בשירותיהם להובלת מהגרים יהודים בלתי-חוקיים מחיפה...".

בין הסיבות לסירובם לשרת באוניה הם טוענים:

"We are faced with attack by Jewish terrorists; when in Haifa and Famagusta the damage done to the Empire Rival by a limpet bomb and the explosion on the Empire Heywood are proof of this contention... Finally we dislike intensely the general atmosphere aboard when we carry the immigrants, the ship at those times resembling more of a military prison or floating concentration camp, than a vessel engaged in a peaceful trading. The scenes of violence, distress, hysteria and sickness that occur when the Jews are forcibly removed from their ships and again when leaving ours...".

למחרת היום, ב- 9 בינואר, כתב רב החובל של Ocean Vigour לקונסול ש"התלונות המוזכרות במכתבם נכונות ונותנות תיאור די טוב של התנאים על האוניה כשהיו לנו 1,500 מהגרים בלתי-לגליים... כמה התלוננו בפני ודרשו להשתחרר ואני מעוניין לדעת אם הם זכאים לתבוע זאת...". בשיחת טלפון, שהתנהלה בין המפקח על התעבורה הימית לקונסול ב-16 בינואר, שהעתקה הועבר לכול הנוגעים בדבר, דובר על מציאת פתרון עד אמצע פברואר 1947:

"Replacing members not prepared to carry out their agreement",

ב- 20 בינואר 1947 נבדקה התלונה ע"י מפקח התעבורה הימית בקונסוליה, שראיין את כול הצוות. התוצאה – מתוך 26 מלחים בריטיים, 15 ביקשו להשתחרר מהתחייבותם.

אם מלחים אלו לא שוחררו מהאוניה עד תחילת אפריל 1947, הם זכו ל"בומבה" של חווייה, תרתי משמע, כאשר בליל 2-3 באפריל, הצליח חבלן הפלי"ם יוס'לה דרור (בתמונה), לחבל באוניה בעת עגינתה בחוף פמגוסטה.

לאחר התיקונים השתתפה Ocean Vigour בפרשת גירוש מעפילי 'אקסודוס 47' בחודשי יולי-ספטמבר 1947, מחיפה להמבורג.

אסמכתאות:

הארכיון הבריטי: FO 371/ 61801.

ארכיון יד טבנקין: חט' 25 מיכל 68 תיק 11.